

der har lebet de lollandſke Digeanlæg; det er ganſke viſt, at der har været antaget en privat Ingenieur devore, ſom har affattet Projekterne, men det er ligesaa viſt, at ſelve Planerne og enhver Forandring i dem have været ſendte til Regjeringens Approbation; man ſer af den ærede Miniſters egen Erklæring, hvorledes han har konfereret med ſin Vandbygningsinſpektør derom; hvad Miniſteriet er gaaet ind paa, er blevet gjort, og hvad Miniſteriet ikke er gaaet ind paa, er ikke blevet gjort. Det forekommer mig derfor, at det er Regjeringen, der i Virkeligheden bærer Anſvaret for de forøgede ſtørre Byrder, ſom derved ere komne til. Jeg har ogsaa ſammenlignet Forholdet — det har jeg gjort i Betænkningen til 2den Behandling — med de jydſke og fundet, at Kſtſikringen paa Syllands Beſtykt ſtiller Staten ſig langt gunſtigere til end til den paa Lolland. Den ærede Miniſter ſiger, at det kan der ikke tages Hensyn til, fordi det paa Syllands Beſtykt nærmest er Forſøg. Ja, ganſke viſt, men derſom det er Forſøg, er det et ſkort Forſøg, det ville vi ſaae at ſe ved at gjenmemgaa Statsregniſtaberne fra 1874 og 1875 og lige til Dato — jeg ſkal maaffe ſenere komme til at paaviſe, hvor ſtore Beløb man har brugt dertil — og jeg har ikke Noget imod, at man kalder det Forſøg, hvis man ſaa ogsaa vilde give Lolland-Falſter et Tilſtub eller Lolland alene, thi det er det, det dreier ſig om. Hvad nu det Ændringsforſlag angaar, der er ſtillet, har jeg ſøgt Grundlaget dertil i den Tanke, at man ved Lovforſlagets Behandling er gaaet ud fra, at det lollandſke og falſterſke Digelag maatte ſtilles aldeles lige i Forhold til den Byrde, ſom blev dem paalagt. Det var den Tanke, ſom laa til Grund for Behandlingen af Lovforſlaget. Det har imidlertid viſt ſig, at, ſom Forholdene have udviklet ſig, er der kommet en ſtor Ulighed tilſtede. Efter det Overſlag, der forelaa om den Udſtrækning, Diget ſkulde have, er det indlyſende, at man viſtnok har truffet et temmelig rigtigt Skjøn, idet man gik ud fra, at den Linie, ſom ſkulde ſikres paa Lolland, var ikke ſaa lang i Forhold til dem, ſom ſkulde deltage i Befoſtningen, ſom den Linie var, der ſkulde ſikres paa Falſter. Nu har den ærede Miniſter i ſin Erklæring hentydet til, at man har begunſtiget Falſter noget, fordi Sydspidsen af Falſter for en væſentlig Del dækker Lolland, og man har alſaa for at ſikre Lolland begunſtiget Falſter; men denne Betragtning er ikke ganſke rigtig, thi ganſke viſt har Staten maattet yde Mere til Falſters Diger for at ſikre Sydfalſter ogsaa til Beſtyttelse af Lolland, men den har ikke ydet Mere af Hensyn til, at Falſters Skatteydere ſkulde yde Mindre. Man har netop beſtandig havt for Die, at de ſkulde ſtilles lige. Jeg gaar alſaa ud fra, at det har været Lovforſlagets Tanke, at man ſaavidt muligt vilde ſtille de lollandſke og falſterſke Dige-

ſkatteydere under lige Vilkaar. Men naar man ſer, hvorledes Forholdene have udviklet ſig paa Falſter, vil man ſe, at den Bemyndigelse, ſom Regjeringen har iſølge Loven til at udſtrække Diget ud over den oprindelig tænkte Grændſe, er ikke blevet benyttet der. Paa Falſter er Digerens Længde den ſamme, ſom den var anſlaet til i Motiverne, dengang man vedtog Loven. Lods-eierne, der ſkulde deltage i Digeanlægget, ere de ſamme, og alſaa kan man gaa ud fra, hvorledes Forholdet ſtiller ſig for diſſe Lods-eiere for at vide, hvilken Byrde de vilde kunne komme til at bære efter den Anlægsſum, man gik ud fra ved Lovforſlagets Behandling. Det er derpaa, jeg har baſeret mit Ændringsforſlag. Overſlagsſummen til de falſterſke Diger var 340,000 Kroner; heraf ſkulde Staten iſølge Forſlaget yde 140,000 Kr., og Reſten ſkulde udredes af Lods-eierne, alſaa 200,000 Kr. Det fandt man ved Behandlingen af Lovforſlaget alſor høit, og efter forſkjellige Forhandlinger ſatte vi Statens Bidrag til $\frac{2}{5}$, og vi lode Amtet deltage i Reſtbeløbet med $\frac{2}{5}$. Det Dvrigt var alſaa det, Lods-eierne ſkulde udrede. Statens Tilſtub blev derved forhøiet til 136,000 Kr. Amtet kom til at udrede 81,600 Kr., og Lods-eiernes Andel, ſom efter Lovforſlaget oprindelig ſkulde have været 200,000, blev derved ſat ned til 122,400 Kr. Man vil alſaa ſe, at man mente, at 200,000 Kr. var alſor Meget at paalægge diſſe Lods-eiere, og ſaa lod man Staten og Amtet deltage ſaa meget, at 122,400 Kr. blev det Høieſte, ſom Lods-eierne ſkulde udrede. Imidlertid viſte det ſig, at der Mæret efter kom en ny Stormflod, ſom bevirkede, at Befoſtningen tiltog i betydelig Grad, ſaa at Anlægsſummen blev 476,004 Kr. Der er alſaa en betydelig Forſkjel paa 340,000 Kr. og den nævnte Sum. Af Hof- og Statskalenderen har jeg taget diſſe Tal, da der ikke foreligger Udvalget Dplyſninger om de ſaktiſke Forhold ved Digerne. Det fremgaar heraf, at iſtedetfor den Sum 122,000 Kr., ſom Falſters Digelag ſkulde udrede, er det kommet til at udrede 190,954 Kr. 80 Dre, det vil ſige, det har ſaaet en Merudgift af 68,554 Kr. 80 Dre trods de forøgede Tilſtub, ſom Staten har ydet. Der er dog af diſſe Tilſtub henlagt 44,870 Kr. til en ſærlig Fond. Jeg foruſætter, at denne ſærlige Fond, der er henlagt til ekstraordinære Arbejder og til Vedligeholdelse, er gjort rentebærende til 4 pSt., og er det Tilfældet, maa vi trække diſſe Renter fra. Denne Sum af 68,554 Kr. 80 Dre, forrentet og afdraget med 6 pSt., giver en forhøiet Udgift aarlig af 4,113 Kr. Naar nu derhos fradrages Fondens Renter, bliver der endda en virkelig forhøiet aarlig Udgift af 2,318 Kr. 47 Dre. Det giver Falſter Digelag Mere, end man har tiltænkt det ved Loven. Naar man nu tager ſamtlige Enheder, der udgjøre 39,151 Kr., ſaa vil denne Sum komme til at udgjøre en Merudgift af lige